

[Gottschalck-Hansen.]

— er sket en forringelse i pengenes købekraft og værdi, der stort set modsvarer det, man kan oppebære i rente ved at anbringe sine midler i banker og sparekasser. D. v. s. at de mennesker, der er henvist til at leve af en opsparat kapital, får nul ud af det, fordi pengenes købekraft er forringet med det samme som det, de får i udbytte.

Når der tales om inflation, er det jo rigtigt, at af de 4,2 pct. hidrører de 3,5 pct. fra tjenester og varetydelser og kun 0,7 pct. fra boligen, men boligens pris hviler jo ikke udelukkende på grund- og ejendomspriserne; de influerer derpå, det erkender jeg, men det er ikke således, at man kan sætte lighedstegn mellem de 0,7 points og den merudgift for boligen, som er en realitet.

Endelig vil jeg minde det ærede medlem om, at det konservative folkeparti, venstre og også jeg personligt gang på gang har talt om, at vi ikke under nogen form eller på nogen måde vil holde hånden over ublu spekulation. Vi har vist forhandlingsvilje over for en lov om en frigørelsesafgift; vi mener, at selve spekulationsproblemet i øvrigt skattemæssigt bliver ramt af den nugældende lov.

Det er imidlertid en kendsgerning, at de love, vi her taler om, ikke kan modvirke nogen form for spekulation. Hvis det var tilfældet, var der ikke noget problem. Så havde det været løst, men der er stadig spekulation, og den finder vi skal rammes, men blot ikke ved en lov, der efter vor mening er så urimelig og vilkårlig som den nugældende.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne, ligesom jeg gjorde det ved anden behandling, anbefale det af ministeren fremsatte lovforslag om en udsættelse af den 13. alm. vurdering.

Aage Fogh: Blot et par bemærkninger til de to foregående talere. Det har altså ved de undersøgelser, der er foretaget, vist sig, at den gennemsnitlige afgift for beboerne i Gladsaxe er meget, meget ringe. Så siger det ærede medlem hr. Axel Kristensen: ja vel, men det er nogle ganske enkelte, det går ud over. Det er jeg indforstået med, og derfor er jeg villig til at gå med til at lempe det for disse enkelte. Det er imidlertid ikke nødvendigt for at lempe det for disse en-

kelte, at udsætte hele vurderingen af Danmarks jord fra 1964 til 1965. (*Gottschalck-Hansen:* Det er regeringens forslag!). Ja, ja, men alligevel stemmer jeg ikke for det. Jeg er godt klar over, at jeg er alene om det, men jeg gør opmærksom på, at dette forslag sammen med andre ting er et led i den helhed, der giver fare for inflation. Der, hvor der er penge, er dér, hvor jorden overgår fra landbrugsjord til byggejord. Når der betales 11 gange vurderingsprisen uden for København, er det, der kommer penge i det. Hvem kommer til at betale det? Det gør den ungdom, der skal have sin bolig dér i fremtiden. Derfor er det en ungdomsfjendsk politik, vi fører, og derfor anbefaler jeg at stemme imod og at lade vurderingen foretage i 1964.

Axel Kristensen: Jeg vil blot fastslå, at det er regeringens forslag om udskydelse. Det var en betingelse for at få betydelige forbedringer i forslaget, at vi accepterede denne udskydelse. Det er altså det ærede medlem hr. Aage Foghs eget parti, der har ansvaret for udskydelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 1; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om fritagelse for grundstigningsskyld for skatteårene 1961-62 og 1962-63 af landbrugsejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 121) findes i tidenden sp. 4872, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 729).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.